

Een Lege Plek in de donkere dagen voor Kerst

Kerstmarkten. Ze waaien steeds meer over uit Duitsland. Lukt het om in die drukte de lege plekken in je leven te ontvluchten die je in december extra voelt?

Mijn vrouw en ik liepen in Leuven (in België) op zo'n Kerstmarkt. Wel 150 stands met koopwaar, twee pleinen vol. Meestal kitsch. Wel echte Belgische chocola. En warme chocolademelk. En nog meer lekkers, Luikse wafels, Brusselse wafels, ...

Ga ik nu mijn vingertje heffen over al die commercie en vreterij? Het contrast met de armoede van het echte Kerstkind, met een bevalling op dierenstro?! Nee. Ik wil en ik zag iets anders. Pal voor het prachtige stadhuis van Leuven was nóg een Kerstplein ingericht. En tussen de wafel- en Glühwein-stalletjes stond de Kerststal zelf. Compleet met Jozef en Maria, dieren en drie Wetenschappers. Maar vooral: met een Lege Plek.

In de voerbak lag alleen een leeg schapenvacht. En op die Lege Plek waren alle ogen in de stal gericht. Prompt was ik nu zelf verkocht. Door het ritueel hier. Ik wist wel: elke dag zetten sommigen de drie wijzen iets dichterbij de lege krib (al betwijfel ik of ze dat in deze stal deden). Maar vooral dit trof me: straks, in de Kerstnacht, zal het Jezuskind plechtig op de schapenvacht worden gelegd.

Daar, op dat stadhuisplein in Leuven, die Lege Plek, twee weken lang, met straks dat hoogtepunt. Ja, ik snap dat een lege wieg vóór een bevalling iets anders is dan lege plekken van geliefden die ons zijn ontvallen of met wie we geen contact meer hebben. Maar soms komt het dicht bij elkaar. Als een zwangerschap níet leidt tot een gevulde wieg. Of als die Lege Plek een symbool wordt. Voor onze lege plekken. Kinderen die als baby of nog later overleden zijn; anderen die we missen.

Nee. Jezus kwam niet om die lege, schrijnende plekken gemakkelijk op te vullen met Zichzelf – alsof je dan geen pijn of rouw meer voelt. Onze lege plekken herinneren ons aan ónze geliefden. Maar Jezus kwam wel midden in onze wereld mét al die lege plekken. Een wereld vol oorzaken van lege plekken. Een wereld vol pijnlijke gevolgen van lege plekken. Gevolgen van verbroken relaties. In deze wereld kwam Hij naast ons staan, tussen ons mensen in – eh, liggen, als baby. En als volwassen man wilde Hij volwassenen én kinderen echt ontmoeten. Met alles wat er in hun leven speelde of ontbrak.

Lost Jezus leegte op? Ja, nee, ja. Soms wilde Jezus iemands rouw zelfs omkeren en laten zien dat Hij zelfs gestorvenen kon teruggeven. Een zoon aan zijn moeder. Lazarus aan zijn zussen. Veel vaker was Hij bezig hopeloze mensen op een nieuwe levensspoor te zetten. Met herleefde hoop. Op dat spoor zijn lege plekken en verdriet niet verdwenen. Maar dat Jezus ze kent, kan ze wel draaglijker maken. En de Lege Plek die Hij in zijn graf achterliet, daarmee wil Hij onze hoop nog sterker voeden.

Rob Nijhoff, 14 december 2019; reacties: predikant@duiven-velp.nl